

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 28 maja 2024 r.

Poz. 3960

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NPII.4131.1.446.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 24 maja 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609)

stwierdzam nieważność

uchwały nr S.0007.023.2024 Rady Miejskiej w Radlinie z dnia 25 kwietnia 2024 r. w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właścicieli nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnym – w całości, jako sprzecznej z art. 6r ust. 3 w związku z art. 6r ust. 3a i 3aa ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1469) – dalej jako: „ustawa”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 25 kwietnia 2024 r. Rada Miejska w Radlinie podjęła uchwałę nr S.0007.023.2024 w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właścicieli nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnym.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 6r ust. 3 ustawy.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 26 kwietnia 2024 r.

W toku postępowania nadzorczego organ nadzoru uznał, że uchwała w całości jest niezgodna z prawem.

Podstawę prawną do podjęcia przedmiotowej uchwały stanowi przepis art. 6r ust. 3 ustawy, w myśl którego rada gminy określa, w drodze uchwały, stanowiącej akt prawa miejscowego, szczegółowy sposób i zakres świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w szczególności częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości i sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Wytyczne co do treści tej uchwały zawierają również przepisy art. 6r ust. 3a, 3aa, 3b i 3d ustawy. Przy czym normy art. 6r ust. 3a, 3aa i 3b ustawy mają charakter fakultatywny albowiem dopuszczają możliwość różnicowania częstotliwości odbioru niektórych frakcji odpadów oraz ograniczenie ilości ich odbioru w ramach pobieranej opłaty, natomiast norma art. 6r ust. 3d ustawy ma obligatoryjny charakter, wymaga ona określenia w uchwale także trybu i sposobu zgłaszania przez właścicieli nieruchomości przypadków niewłaściwego świadczenia usług przez przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości lub przez prowadzącego punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych. W myśl art. 6r ust. 3a i 3aa ustawy *w uchwale, o której mowa w ust. 3, dopuszcza się ograniczenie ilości zużytych opon, odpadów wielkogabarytowych i odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy, stanowiących odpady komunalne, oraz*

odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych, odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Ograniczenie może dotyczyć także ilości innych niż wymienione w ust. 3a bioodpadów stanowiących odpady komunalne odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy a na których prowadzona jest działalność w zakresie gastronomii, w tym restauracje, stołówki i zakłady zbiorowego żywienia, hurtownie, jednostki handlu detalicznego, a także podobnych odpadów z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność. W uchwale, o której mowa w ust. 3, gmina określi rodzaje działalności prowadzonej na nieruchomościach, na których nie zamieszkują mieszkańcy, których dotyczy to ograniczenie (ust. 3aa).

Zgodnie z przepisem art. 6r ust. 3 ustawy uchwała rady gminy podjęta na jego podstawie ma charakter aktu normatywnego w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, co powoduje konieczność formułowania zawartych w niej postanowień w taki sposób, by precyzyjnie realizowały one delegację ustawową, bez przekraczania jej granic.

Przepisy uchwały podejmowanej w oparciu o art. 6r ust. 3 ustawy, powinny uwzględniać w swych unormowaniach ustawowe frakcje odpadów, to jest te wymienione w art. 3 ust. 2 pkt 5 ustawy (czyli papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady) oraz w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy (czyli: odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych powstałych w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon, odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych oraz odpadów tekstyliów i odzieży) – albowiem do nich wszystkich sprowadza się selektywna zbiórka odpadów.

Ponadto należy stwierdzić, że w świetle przepisu art. 6r ust. 3a i 3aa ustawy rada gminy jest uprawniona do ograniczenia ilości jedynie konkretnie wskazanych w ustawie rodzajów odpadów.

Rada Miejska w Radlinie zatem formułując przepisy uchwały o szczegółowym sposobie i zakresie świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych (w tym również stanowiąc o ograniczeniu ilości przyjmowanych – w gminnym punkcie selektywnego zbierania odpadów komunalnych – odpadów komunalnych), mogła to uczynić wyłącznie ściśle według wytycznych ustawowych. W tym celu w szczególności Rada zobowiązana była posługiwać się nomenklaturą ustawową w określaniu frakcji odpadów odbieranych lub przyjmowanych przez PSZOK.

Analiza unormowań kwestionowanej uchwały prowadzi do wniosku, że Rada Miejska w Radlinie nie uczyniła zadość tym wymogom, regulując kwestie zakresu świadczenia usług w odniesieniu do frakcji odpadów – nieprzewidzianej przez ustawę.

Przepisami § 2 ust. 1, § 2 ust. 9, § 5 ust. 1 pkt 14 uchwały oraz § 4 pkt 14 załącznika do uchwały Rada Miejska postanowiła bowiem, że:

- § 2. 1. *Ilość odpadów komunalnych odbieranych w ciągu miesiąca kalendarzowego od właścicieli nieruchomości zamieszkałych obejmuje odbiór wszystkich wytworzonych niesegregowanych (zmieszanych) i segregowanych odpadów komunalnych, za wyjątkiem odpadów budowlanych i rozbiórkowych, zużytych opon oraz mebli i odpadów wielkogabarytowych, z zastrzeżeniem ust. 9-10.*

- § 2 ust. 9. *Odpady budowlane i rozbiórkowe będą odbierane w Punkcie Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych w ilości do 1 Mg na jedną nieruchomość/lokal mieszkalny na 2 lata.*

- § 5. 1. *W Punkcie Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych, znajdującym się na terenie Miasta Radlin odbierane będą wysegregowane poszczególne frakcje odpadów komunalnych, zgodnie z Regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Radlin, to jest: (...) 14) odpady budowlane i rozbiórkowe (...).*

- § 4. *W Punkcie Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych odbierane są wysegregowane poszczególne frakcje odpadów komunalnych, zgodnie z Regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Radlin, to jest: (...) 14) odpady budowlane i rozbiórkowe, w ilości do 1 Mg na jedną nieruchomość/lokal mieszkalny na 2 lata.*

W ww. uregulowaniach uchwały Rada Miejska w Radlinie posłużyła się nazwą: *odpady budowlane i rozbiórkowe*, co – w świetle art. 6r ust. 3a i 3aa w związku z art. 3 ust. 2 pkt 6 ustawy – należy uznać za niewystarczające i niezgodne z prawem.

Należy zwrócić uwagę, że stosownie do treści art. 6r ust. 2d ustawy: *W zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi gmina zapewnia właścicielom nieruchomości pozbywanie się wszystkich rodzajów odpadów komunalnych, przy czym rozumie się przez to odbieranie odpadów z terenu nieruchomości, o których mowa w art. 6c ust. 1 i 2, przyjmowanie odpadów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 6, przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz zapewnianie przyjmowania tych odpadów przez gminę w inny sposób.* Natomiast uchwała podjęta na podstawie art. 6r ust. 3 ustawy ma określać szczegółowy sposób i zakres świadczenia usług między innymi w zakresie, o którym mowa w powyższym przepisie. Z kolei stosownie do treści art. 3 ust. 2 pkt 6 gminy zapewniają czystość i porządek na swoim terenie i tworzą warunki niezbędne do ich utrzymania, a w szczególności: *tworzą w sposób umożliwiający łatwy dostęp wszystkim mieszkańcom gminy punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych wymienionych w pkt 5, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych, które powstały w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon oraz odpadów tekstyliów i odzieży, a także odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych.*

Wreszcie, jak wynika z art. 6r ust. 3 ustawy: *W uchwale, o której mowa w ust. 3, dopuszcza się ograniczenie ilości zużytych opon, odpadów wielkogabarytowych i odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy, stanowiących odpady komunalne, oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych, odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.*

Ustawodawca ilekroć w powyższych przepisach odnosił się do frakcji odpadów budowlanych i rozbiórkowych – czynił to z dookreśleniem ich pochodzenia – to jest pochodzenia z gospodarstw domowych. To oznacza (w odniesieniu do tych odpadów), że Gmina w zamian za uiszczoną przez właściciela opłatę zapewnia pozbywanie się przez niego *odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych*. Tym samym regulacje uchwały podejmowanej w oparciu o art. 6r ust. 3 ustawy powinny również dotyczyć odpadów budowlanych i rozbiórkowych tylko z takim źródłem pochodzenia albowiem tylko do takich, zakres usług Gminy świadczonej w ramach opłaty – został ograniczony. W konsekwencji powyższego również wprowadzenie przez Radę jakichkolwiek limitów ilościowych prowadzących do ograniczenia przyjmowania do PSZOK (w ramach uiszczonej opłaty) frakcji odpadów budowlanych i rozbiórkowych – może również dotyczyć tylko *odpadów budowlanych i rozbiórkowych pochodzących z gospodarstw domowych*.

Tym samym Rada Miejska w Radlinie, stanowiąc w uchwale o przyjmowaniu przez PSZOK *odpadów budowlanych i rozbiórkowych* – bez wskazania właściwego źródła ich pochodzenia - zmodyfikowała zakres upoważnienia ustawowego, czym istotnie naruszyła prawo, to jest przepis art. 6r ust. 3 w związku z art. 6r ust. 2d, 3a i 3aa oraz w związku z art. 3 ust. 2 pkt 6 ustawy. Stwierdzenie natomiast nieważności sprzecznych z prawem przepisów spowoduje braki w realizacji delegacji ustawowej w zakresie frakcji odpadów komunalnych, co wpłynie na legalność całej uchwały.

Należy podkreślić, że przedmiotowa uchwała, stanowi akt prawa miejscowego. Zgodnie z zasadą praworządności, wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, co oznacza zakaz domniemania kompetencji, zaś normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły i literalny. W konsekwencji przekroczenie granic upoważnienia ustawowego lub jego niewypełnienie przez radę gminy przy podejmowaniu uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczone przyznane kompetencje albo w całości. Przekroczenie granic upoważnienia ustawowego stanowi m. in. modyfikacja przepisów ustawy, która może wypaczyć ich sens. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, co może spowodować całkowitą lub częściową zmianę intencji prawodawcy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego Órodek Zamiejskowy w Lublinie z dnia 28 lutego 2003 r., sygn. akt I SA/Lu 882/02; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 września 2009 r., sygn. akt II OSK 1077/09 oraz z dnia 7 kwietnia 2010 r., sygn.

akt II OSK 170/10; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt IV SA/GI 391/12; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 8 lutego 2017 r., sygn. akt III SA/Łd 35/17; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 12 lutego 2020 r., sygn. akt III SA/Wr 555/19, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W ocenie organu nadzoru także posłużenie się w § 2 ust. 6 uchwały przez Radę Miejską sformułowaniem: *sprzed posesji* stanowi istotne naruszenie prawa, z powodu nieokreśloności tego sformułowania. Nie jest bowiem wiadome, co oznacza termin: „posesja”. Należy zauważyć, że pojęcie to nie występuje na gruncie ustawy. Z całą zaś pewnością „posesja” nie jest tym samym co „nieruchomość”. Posłużenie się zatem niedookreślonym i prawnie niezdefiniowanym sformułowaniem „posesja”, należy uznać za nieprawidłowe, albowiem prowadzi ono do niedopuszczalnego uznania podmiotu wykonującego uchwałę lub egzekwującego jej przepisy, jak również niepewność co do sytuacji prawnej adresata przepisu. Sformułowanie w niejasny sposób powyższych norm prawnych będzie przesądzać o naruszeniu przez nie art. 2 Konstytucji RP. Z art. 2 Konstytucji RP wynika, że Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, w tym określonosc, prawa (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Z zasady określoności prawa wynika, że każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego. Naruszeniem prawa tym samym jest stanowienie przepisów niejasnych, wieloznacznych, które pozwalają na dowolną wykładnię przepisu i zbyt daleko idącą swobodę interpretacyjną.

Ponadto, rozpatrując kwestię poprawnej realizacji delegacji przepisu art. 6r ust. 3-3b i 3d ustawy, należy zauważyć, że – mimo fakultatywności ust. 3a i 3b - stanowi on normę formułującą zamknięty katalog problemów wymagających uregulowania w akcie wykonawczym. To oznacza, że w uchwale rady gminy oczywiście muszą znaleźć się postanowienia odnoszące się przynajmniej do zagadnień ujętych art. 6r ust. 3 i 3d ustawy, z drugiej zaś strony postanowienia te nie mogą wykraczać poza zakres delegacji ustawowej.

W świetle powyższych rozważań w opinii organu nadzoru w zakresie upoważnienia wynikającego z dyspozycji art. 6r ust. 3 ustawy nie mieści się regulacja § 2 ust. 13, § 5 ust. 2 uchwały i § 6 pkt 2 załącznika do uchwały. W ocenie organu nadzoru Rada stanowiąc w ramach przepisu art. 6r ust. 3 ustawy nie jest władna nakładać na właścicieli nieruchomości jakichkolwiek obowiązków czy regulować sposób zachowania w zakresie gromadzenia odpadów komunalnych czy gospodarowania nimi. Treść art. 6r ust. 3 ustawy bowiem daje Radzie kompetencję do określenia szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w szczególności częstotliwości odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości i sposobu świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Tym samym na podstawie tego przepisu rada może określić jedynie obowiązki spoczywające na gminie w ściśle określonym przedmiocie, a nie obowiązki spoczywające na właścicielu nieruchomości pozbywającego się odpadów komunalnych.

Tym samym nałożenie na właścicieli nieruchomości obowiązku:

- udostępnienia pojemników lub/i worków z odpadami w dniu wywozu najpóźniej do godziny 6.00 rano lub w dniu poprzedzającym wywóz,
- samodzielnego i na własny koszt dostarczania do PSZOK odpadów komunalnych zebranych w sposób selektywny, w przypadku gdy pozbycie się tych odpadów jest konieczne poza harmonogramem.
- segregowania odpadów dostarczanych do PSZOK,

nie mieści się w zakresie delegacji ustawowej określonej przepisem art. 6r ust. 3-3d ustawy. Co więcej należy wskazać, że ww. kwestie podlegają regulacjom „regulaminowym”, na mocy art. 4 ust. 2 ustawy. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu Regulamin utrzymania czystości i porządku w gminie określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące wymagań w zakresie: selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych oraz częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego. Tym samym uregulowanie ww. obowiązków właścicieli nieruchomości w uchwale podjętej na podstawie art. 6r ust. 3 ustawy stanowi istotne naruszenie prawa. Skoro w uchwale podejmowanej na podstawie art. 6r ust.

3-3d ustawy mogą znaleźć się tylko takie postanowienia, których przedmiot mieści się w zakresie wyznaczonym przez omawiany przepis, to wszelkie odstępstwa od katalogu sformułowanego w tym przepisie przesądzą o naruszeniu przepisu upoważniającego, jak i konstytucyjnej zasady praworządności w zakresie legalności regulacji aktu prawa miejscowego, co stanowi istotne naruszenie prawa, którego skutkiem jest stwierdzenie jego nieważności.

Za niezgodny z prawem należy również uznać przepis § 5 ust. 2 załącznika do uchwały, zgodnie z którym: *Pracownik PSZOK dokonuje weryfikacji osób dostarczających odpady. Osoba dostarczająca odpady na wezwanie pracowników PSZOK ma obowiązek okazania dokumentu tożsamości oraz dokumentu potwierdzającego adres zamieszkania.* Organ nadzoru zauważa, że żadne przepisy powszechnie obowiązującego prawa nie przewidują możliwości pozyskiwania przez organy gminy czy też punkty selektywnej zbiórki odpadów dokumentów potwierdzających miejsce zamieszkania osoby oddającej odpady w PSZOK. Punkt selektywnej zbiórki odpadów powinien ustalić we własnym zakresie źródło pochodzenia odpadów w przypadkach budzących wątpliwości. Obciążenie osoby oddającej odpady w PSZOK obowiązkiem wykazania odpowiednimi dokumentami, że odpady pochodzą z nieruchomości zamieszkałych położonych na terenie danej gminy – nie ma żadnego umocowania w przepisach ustawowych. Organ nadzoru zauważa ponadto, że prawo do legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości mają w ramach wykonywanych zadań przedstawiciele organów państwa, które są do tego upoważnione przez odpowiednie ustawy. W polskim prawie nikt nie może być legitymowany bez uzasadnionego powodu i bez upoważnienia ustawowego. Stąd też, w ocenie organu nadzoru, nałożenie na właścicieli nieruchomości (mieszkańców gminy) obowiązku okazania dokumentu potwierdzającego ich tożsamość stanowi naruszenie prawa.

Powyżej opisane uchybienia należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały nr S.0007.023.2024 Rady Miejskie w Radlinie z dnia 25 kwietnia 2024 r. w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właścicieli nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnym, w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz